

[Korsgaard.]

Tjenestemændenes Opmærksomhed paa, at der er noget, der ikke er med i dette Tal, nemlig Skatterne. Og hvordan er det gaaet med Skatterne for de højere Indtægters Vedkommende? Jeg tør ganske roligt paa-staa, at Skatterne simpelt hen sluger den Forhøjelse, der her vil blive Tale om, altsaa de Skatter, der er en af de for hele Erhvervslivet overmaade skadelige Følger af det slette økonomiske Styre, vi har haft siden 1929. Hvor langt man vil gaa, kan man altid have forskellige Meninger om. Jeg er ligesom mit Partis Ordfører af den Mening, at der ikke er nogen Rimelighed i, at Tjenestemændene skal lide under det slette Styre, vi har, men at de i Lighed med Lønarbejdere og andre faar en Forhøjelse, forholdsvis, men jeg maa holde paa at denne Forhøjelse, forholdsvis, maa følge de Linier, som findes i Loven, og hvor langt vi saa vil gaa, det kan være et Spørgsmaal.

Nu vil man rimeligvis sige, at nu præsterer de Konservative et Overbud. Jeg vilde synes, at de skulde holde sig for gode til at sige slikt. At det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen gerne vil sige det, ved vi alle, men det er jo ikke saa afgørende. De skulde holde sig for gode dertil, for de Smaaabeløb, som de sparer her og der, og som skal danne Baggrund for, at de vil foregøgle Befolkningen, at det er en økonomisk Regering, vi har, er virkelig ikke meget værd. Naar vi ved, at alene et Forslag som Forslaget om Ferieforhøjelse med 6 Dage ud over det, der vel er Sædvane i Øjeblikket, betyder en 15—20 Mill. Kr. mere i Lønningsudgifter, en Udgift, som naturligvis paavirker hele Prisniveauet, er det her omhandlede et fuldkommen latterligt Beløb at ville skilte med som virkelig Besparelse.

Det viser sig altsaa Gang paa Gang, at det, Regeringen i sin Tid stillede Tjenestemændene i Udsigt med Hensyn til, at det, Madsen-Mygdal lavede, var noget Stads, aldeles ikke opfyldes, og principielt maa jeg finde, at naar man endelig vil forbedre det, er det en Fejl, at man ikke gaar paa den bestaaende Lovs Linie, men i Virkeligheden indfører en helt ny Linie, jeg kan næsten sige principielt laver Lønningsloven om.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard tillod sig at henkaste en Bemærkning til mig paa min Plads, hvilket

ikke er almindeligt og vistnok ogsaa stridende mod Forretningsordenen. (Afbrydelse). Det ser man bort fra, naturligvis. (*Christmas Møller: Højere!*). Det bestemmer jeg selv.

Det ærede Medlem kom ind paa Betragtninger, efter hvilke man kunde tænke sig, at de Konservative, da de i sin Tid havde Magten i Danmark helt og alene, betalte ekstra gode Lønninger, i Særdeleshed til de smaa Tjenestemænd, men det gjorde de Konservative jo slet ikke; de betalte nogle ganske elendige Lønninger, men nu derimod, nu kan de ordentlig raabe op om, at der skal gøres noget. De har glemt deres Fortid.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg er ikke helt klar over, hvilken Tidsperiode det ærede Medlem tænker paa. Jeg ved, at den Periode, jeg taler om, er Perioden fra 1927 og fremefter, og jeg tør paa-staa, at de Lønninger, som Tjenestemændene dengang fik, havde mere Købekraft end dem, de faar nu. Ud fra denne Betragtning mener jeg altsaa, at man maa sige, at den nuværende Regering ogsaa over for Tjenestemændene har været en slet Regering.

Finansministeren (V. Buhl): Der er jo fra de ærede Ordførere for de forskellige Partier, naar jeg bortser fra Ordføreren for Det frie Folkeparti, fremsat enten Tilslutning til eller i hvert Fald velvillig Bedømmelse af det foreliggende Lovforslag, og jeg kan derfor i al Almindelighed takke for velvillig Modtagelse af det fremsatte Forslag.

At det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen henviser til den stedfundne Pristigning som et Resultat af Regeringens økonomiske Politik, forbavser mig naturligvis ikke. Det har vi hørt før i Dag. Det, der forbavser mig, er, at det ærede Medlem, netop naar vi taler om Prisbevægelse i Relation til dette Forslag, egentlig anser det for at være en uheldig Prisbevægelse, der har fundet Sted i det Aar, der er gaaet siden Januar 1937, da vi sidst forhandlede disse Forhold. Som det er oplyst under Sagens Behandling, er det netop Fødevarepriserne, der er steget i den forløbne Tid, og derigennem altsaa Priserne paa Landbrugets Produkter. Forholdet er ganske simpelt hen det, at medens Engrospristallet for animalske Levnedsmidler i Januar 1937